

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 10. Martyres sub Juliano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. uno loco ad aliam migrare jussus fuerit;
A. C. 362.

Socr. IV. nec gradu, sicut quoque frater ejus Va-
c. I. lens, & Jovianus dejecti, quod Julianus
eorum operam Reipublicæ esse utilissi-
mam cognosceret.

§. X.

Martyres sub Juliano.

Theod. III. Non obstante ficta Juliani lenitate, &
c. 6. industria, qua cavebat, ne Christianis Martyrii honor obveniret, aperte tamen diversis in locis persecutionem passi sunt, & multi Martyres effecti. Juliani mandata, quibus Idololatria reduci jubebatur, urbes seditionibus implevere. Pagani Deorum suorum templa reserarunt, ignem in aris suis excitabant, victimarum sanguine terra tepebat, aer adipis odore inficiebatur. Per plateas discurrentes, quasi a Dæmonibus, quos adorabant, acti, irridebant Christianos, & petulanter insultabant; quidam ex Christianis, quorum virtus patientiæ erat imperfecta, blasphemias non ferentes, injuriis reddebant injurias, & Idololatriæ turpitudinem exprobrabant; Pagani, Imperatoris Præsidio feroces, post verba adjiciebant verbera, & quidem impune, nam ista Julianus dissimulabat, atque officia tam civilia, quam militaria illis, quos Christianis sciebat infensissimos comittebat,

tebat, qui eis, quæcunque possent, mala Sæculum IV. A. C. 362.
 inferebant, nisi quod aperte ad sacrifi-
 candum Diis non cogèrent. Ita Julianus
 concessæ in rebus, Religionem tangenti-
 bus, libertatis nomine dissensionibus, &
 rixis totum Imperium turbabat.

Historiam eorum, qui Martyrio coro- Theod. III. c. 7. Chron. Pasch. ann. 363. p. 297. Hier. Chron. ann. 363. Socr. III c. 15. Acta sin- cera. p. 649. Sozom. V. c. 2.
 nari meruerunt, in vicinia urbis Constan-
 tinopolitanæ incipiamus. Dorosthori in
 Thracia, id est, in Mœsia, quæ in gene-
 rali Præfectura Thraciæ continetur, Æmi-
 lianus a militibus in ignem coniectus est
 sub Vicario Capitolino, quod Deorum al-
 taria evertisset. Meræ, seu Myræ, Epis-
 copali urbe Phrygiæ, Præses Provinciæ
 Amachus Idolorum templa aperiri iussit,
 spurcitas auferri, & lavari Idola; Chri-
 stiani, id factum, vehementer doluere;
 ex eis tres Macedonius, Theodulus, &
 Tatianus, quos ferventior zelus agebat, Martyres sub Juliano.
 noctu in templum irruentes, Idola con-
 fregerunt; jamque Præses, iracundia ar-
 dens, quosdam civitatis incolas, in quos
 cadebat suspicio, ferro perempturus erat,
 cum facti auctores ultro se prodiderunt,
 non passuri, ut facinoris, a se patrati,
 pœnas alii subirent. His Præses vitæ
 gratiam offert, si sacrificare vellent, ipsis
 autem detestabilem conditionem respu-
 entibus, varii generis tormentis fortissi-
 mos viros affici iussit. Tandem, tolera-
 tis aliis cruciatibus, craticulis impositi,

Sæculum IV. & corporis partem unam bene tosti, ad
 A. C. 362. Amachium dicebant: si de carne nostri
corporis tosta manducare cupis, jube in
alteram partem versari, ne semi-coctos nos
habeas. In his tormentis Spiritum Deo
 reddiderunt.

Greg. Naz. Pessinunte in Galatia in Phrygiæ con-
or. 4. p. 133. finio juvenes duo Martyrium tulerunt,

Gothofr. Juliano præsentem; qui consumptis Con-
Chron. stantinopoli octo mensibus, ineunte æsta-
 te, iter ingressus est Antiochiam, ut

Theod. Am. omnia ad expeditionem in Persas necessa-
XXII. c. 9. ria pararet. Primo Calcedonem venit, &
 inde Nicomediam, ubi adhucdam damna

Liban. pa- ingentia, quæ sibi ob terræ modum emer-
neg. p. 247. ferant, necdum resarcita, deslebant, ibi-
 que indigentibus Regia liberalitate oppi-

Jul. ep. 21. tulatus est. Tunc per Niceam transiens,
 ad fines Galatiæ pervenit, & declinans
 ad dexteram, secessit a via proposita, ut

Greg. Naz. Pessinuntem iret, & vetus Matris Deo-
ibid. rum templum videret, unde Idolum a
 Scipione Nasica Romam translatum fue-
 rat; Julianus Sacrificiis, votisque Deam

veneratus, illius templi sacerdotium mu-
 lieri contulit, nomine Callixeni, quæ jam
 antea Cereris Sacerdos erat, & ut Julia-
 nus ajebat, diuturna in Deos fidelitate

probata. In hac igitur civitate dictos
 duos juvenes Christianos necari jussit;
 unus eorum aram Deæ prostraverat, &
 in conspectum Imperatoris adductus, ejus

purpu-

purpuram, & vanos sermones risit; alter Sæculum IV.
 toto corpore dilaceratus, cum jam jam A. C. 362.
 ultimum vitæ halitum traheret, crus
 unum illæsum tortori ostendit, increpans,
 quod huic corporis sui parti pepercisset.
 Tandem ambo flammis, & bestiis expo-
 siti unacum Matre sua, & urbis Episco-
 po Martyrium consummarunt.

§. XI.

S. Basilius Presbyter Ancyranus. &c.

Julianus Pessinunte regressus est Ancy- Amm. ibid.
 ram, Galatiæ Metropolim, ubi Presby- Sozom. V.
 ter erat, eodem quo Episcopus nomine c. 2. Act.
 Basilius, at fidei sinceritate longe diver- Sinc. pag.
 sus, nam, regnante Constantio, semper, 650.
 & viriliter Arianis restitit, hinc Eudoxius,
 & alii ejusdem factionis in Concilio Con-
 stantinopolitano prohibuerunt, ne Con-
 gregationibus Ecclesiasticis præesset. Ubi
 Julianus Imperium obtinuit, Basilius Pres-
 byter per totam urbem pergebat, Chri-
 stianos exhortans; constantes essent, nec
 se sacrificiis, & libationibus infidelium
 macularent. Tantus Religionis fervor
 invisum Paganis reddidit; cumque una
 die Ancyranos publice Idolis sacrificare
 videret, substitit, & ducto ingenti suspi-
 rio, Deum rogabat, ne quis Christiano-
 rum tam immane piaculum admitteret.
 Tunc vero comprehenditur, ad Præsidem,
 nomine Saturninum, ducitur, seditionis